

AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYZEMÉNY

1. Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (1994. évi GATT) az alábbiakat tartalmazza:
 - a) az 1947. október 30-án kelt Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény rendelkezései, amelynek a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőzően hatályba lépett jogi aktusokkal helyesbített vagy módosított szövegváltozatát csatolták az Egyesült Nemzetek Kereskedelmi és Foglalkoztatási Konferenciájának Előkészítő Bizottsága 2. ülészakánának befejeztével elfogadott záróokmányhoz (kivéve az átmeneti alkalmazásra vonatkozó jegyzőkönyvet),
 - b) az alábbiakban felsorolt jogi aktusok, amelyek a WTO-egyezmény hatálybalépése előtt az 1947. évi GATT alapján léptek hatályba:
 - i. a vámtarifa engedményekre vonatkozó jegyzőkönyvek és igazolások,
 - ii. csatlakozási jegyzőkönyvek (kivéve azon rendelkezéseket, amelyek – az átmeneti alkalmazásra, illetve az átmeneti alkalmazás visszavonására vonatkoznak, valamint – előírják, hogy az 1947. évi GATT II. részét átmenetileg a legteljesebb mértékben alkalmazni kell, amennyiben nem ellentétes a Jegyzőkönyv létrejöttékor hatályos jogszabályokkal),
 - iii. az 1947. évi GATT XXV. cikke szerint nyújtott, és a WTO-egyezmény hatálybalépésének időpontjában még érvényben lévő, mentességekről szóló határozatok ⁽¹⁾,
 - iv. az 1947. évi GATT Szerződő Feleinek egyéb határozatai;
 - c) az alábbiakban felsorolt egyetértések:
 - i. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény II. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmezéséről;
 - ii. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény XVII. cikkének értelmezéséről;
 - iii. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény fizetési mérlegre vonatkozó rendelkezéseiről;
 - iv. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény XXIV. cikkének értelmezéséről;
 - v. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményen alapuló kötelezettségek alóli mentességekről;
 - vi. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény XXVIII. cikkének értelmezéséről;
 - d) az 1994. évi GATT-hoz csatolt Marrakesh-i Jegyzőkönyv.
2. Magyarázó megjegyzések:
 - a) A Szerződő Félre történő hivatkozások az 1994. évi GATT rendelkezéseiben tagra történő hivatkozásként értelmezendők. A kevésbé fejlett Szerződő Félre, illetve fejlett Szerződő Félre történő hivatkozások fejlődő ország tagra, illetve fejlett ország tagra történő hivatkozásként értelmezendők. Az ügyvezető titkárra történő hivatkozások a WTO főigazgatójára történő hivatkozásként értendők.
 - b) Az 1994. évi GATT XV. cikkének (1), (2), és (8) bekezdésében, a XXXVIII. cikkében, illetve a XII. és XVIII. cikkéhez fűzött megjegyzésekben, továbbá a XV. cikkének (2), (3), (6), (7) és (9) bekezdésében a speciális árfolyam-megállapodásokról szóló rendelkezésekben az együttesen fellépő Szerződő Felekre történő hivatkozásokat a WTO-ra történő hivatkozásként kell értelmezni. Azon egyéb funkciókat, amelyeket az 1994. évi GATT rendelkezései az együttesen fellépő Szerződő Felekre ruháznak, a Miniszteri Konferencia osztja fel.
 - c)
 - i. Az 1994. évi GATT szövege angol, francia és spanyol nyelven hiteles.
 - ii. Az 1994. évi GATT francia nyelvű szövege az MTN.TNC/41 dokumentum A. mellékletében szereplő javított kifejezésekkel módosítandó.

⁽¹⁾ Az e rendelkezés szerinti mentességek az 1993. december 15-i MTN/FA dokumentum II. része 11. és 12. oldalának 7. lábjegyzetében, illetve az 1994. március 21-i MTN/FA/Corr. 6-ban kerültek felsorolásra. A Miniszteri Konferencia első ülésén megállapítja az e rendelkezés szerinti mentességek felülvizsgált listáját, kiegészítve azt az 1947. évi GATT alapján 1993. december 15. után, de a WTO-egyezmény hatálybalépésének napja előtt nyújtott bármely mentességgel, és törölve azokat, amelyek erre az időpontra már lejártak.

- iii. Az 1994. évi GATT hiteles spanyol nyelvű szövege az Alapvető Jogi Aktusok és Válogatott Dokumentumok (Basic Instruments and Selected Documents) sorozat 4. kötetében található szöveg, figyelemmel a kifejezéseknek az MTN.TNC/41 dokumentum B. mellékletében szereplő helyesbítéseire.
3. a) Az 1994. évi GATT II. részének rendelkezései nem vonatkoznak a valamely tag által olyan specifikus kötelező jogszabályok alapján hozott intézkedésekre, amelyeket az érintett tag az előtt léptetett életbe, mielőtt az 1947. évi GATT Szerződő Felévé vált volna, és amelyek tiltják a külföldi építésű vagy külföldön rendbe hozott hajóknak a nemzeti vizek vagy valamely kizárólagos gazdasági övezet vizeinek pontjai közötti kereskedelmi célú használatát, értékesítését vagy bérbeadását. Ezt a mentességet az alábbiakra kell alkalmazni: – az eltérő jogszabálynak a fenntartására vagy azonnali megújítására, valamint – az eltérő jogszabálynak a módosítására olyan mértékben, hogy a módosítás ne csökkentse az 1947. évi GATT II. része rendelkezéseivel való összhangot. Ez a mentesség a fenti jogszabályok alapján fogantatosított olyan intézkedésekre korlátozódik, amelyeket a WTO-egyezmény hatálybalépése előtt bejelentettek és meghatároztak. Ha az ilyen jogszabályokat utólagosan oly módon módosítják, hogy az csökkentse a jogszabálynak az 1994. évi GATT II. részével való összhangját, az már nem minősül a jelen pont szerint megengedettnek.
- b) A Miniszteri Konferencia a WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától számított legfeljebb öt éven belül, majd azt követően, amíg e mentesség hatályos, kétévente megvizsgálja e mentességet, azzal a céllal, hogy megállapítsa, a mentesség szükségessé tévő feltételek fennállnak-e még.
- c) Az a tag, amelynek intézkedései a jelen mentesség alá tartoznak, évente pontos statisztikai adatokat közöl, amelyek a mentességgel érintett hajók tényleges és várható szállításainak öt éves átlagát, valamint a mentességgel érintett hajók használatára, értékesítésére, bérbeadására vagy rendbehozatalára vonatkozó további adatokat tartalmaznak.
- d) Az a tag, amely úgy véli, hogy e mentesség oly módon működik, hogy az indokolja a mentességet igénybe vevő tag területén épített hajók használatának, értékesítésének bérbeadásának vagy rendbehozatalának a viszonyossági alapon történő arányos korlátozását, szabadon bevezethet ilyen korlátozást a Miniszteri Konferencia előzetes értesítése mellett.
- e) E mentesség nem érinti azokat a megoldásokat, amelyek ágazati megállapodások során vagy egyéb fórumokon megtárgyalt, e mentesség hatálya alá tartozó jogszabályok egyedi aspektusaival kapcsolatosak.
-

**EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYEZMÉNY II. CIKKE
(1) BEKEZDÉSE b) PONTJÁNAK ÉRTELMEZÉSÉRŐL**

A TAGOK A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

1. A II. cikk (1) bekezdésének b) pontjából adódó jogok és kötelezettségek átláthatóságának biztosítása érdekében az említett rendelkezésben szereplő, a lekötött vámtételekre kivetett „egyéb vámok, vagy illetékek” jellegét és szintjét az 1994. évi GATT-hoz csatolt engedményes listákban annál a vámtételnél kell feltüntetni, amelyre alkalmazzák. A tagok egyetértenek abban, hogy ez értelemszerűen nem változtat az „egyéb vámok, vagy illetékek” jogi jellegén.
2. A II. cikk alkalmazásában az „egyéb vámok vagy illetékek” lekötésének napja 1994. április 15. Az egyéb váموkat vagy illetékeket ezért az ezen a napon érvényes szinten kell az engedményes listában feltüntetni. Az engedmények minden egyes későbbi újratárgyalásakor vagy új engedmények tárgyalásakor a kérdéses vámtétel alkalmazásának kezdési időpontja az új engedménynek a megfelelő engedményes listába való foglalásának napja lesz. Mindamellet annak az okmányoknak a dátumát, amellyel egy adott vámtételre vonatkozó engedményt először foglaltak az 1947. évi GATT-ba vagy az 1994. évi GATT-ba, továbbra is szerepeltetni kell a Cserelapos Listák 6. oszlopában.
3. Az „egyéb váموkat vagy illetékeket” minden egyes vámlekötés esetében feltüntetik.
4. Ahol egy vámtétel már korábban is engedmény tárgya volt, ott a megfelelő engedményes listában feltüntetett „egyéb vámok vagy illetékek” szintje nem lehet magasabb, mint az a szint, amelyet az engedménynek azon engedményes listába történt első beépítésekor elértek. Minden tag számára fennáll a lehetőség, hogy kétségbe vonja valamely „egyéb vám vagy illeték” fennállását azon az alapon, hogy a kérdéses tétel eredeti lekötése idején ilyen „egyéb vám vagy illeték” nem létezett, valamint bármely feltüntetett „egyéb vám vagy illeték” szintjének összhangját a korábban lekötött szinttel, a WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától számított három éven belül, vagy ha ez későbbi időpont, akkor a szóban forgó listának az 1994. évi GATT-ba történő foglalásáról szóló okmányának a WTO főigazgatójánál történt letétbe helyezése napjától számított három éven belül.
5. Az „egyéb vámok vagy illetékek” engedményes listában való feltüntetése nem érinti azok összhangját az 1994. évi GATT szerinti jogokkal és kötelezettségekkel kivéve a 4. pont által érintetteket. Minden tag fenntartja a jogot, hogy bármikor kétségbe vonja bármely „egyéb vám vagy illeték” ezen kötelezettségekkel való összhangját.
6. Ezen Egyetértés alkalmazásában az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseit kell követni.
7. Az engedményes listából, annak az 1994. évi GATT-ba történő foglalásáról szóló okmányának a WTO-egyezmény hatálybalépéséig a GATT Szerződő Felek főigazgatójánál vagy azután a WTO főigazgatójánál történő letétbe helyezésének időpontjában kihagyott „egyéb váموkkal vagy illetékekkel” azt a későbbiekben kiegészíteni nem lehet és semelyik „egyéb vám vagy illeték”, amely az alkalmazás kezdési időpontjában az akkor érvényes szinthez képest alacsonyabb szinten lett megjelölve, nem állítható vissza arra a szintre, kivéve, ha az ilyen kiegészítések vagy változtatások az okmány letétbe helyezésének napjától számított hat hónapon belül történnek.
8. A 2. pont szerinti, az egyes engedményeknek az 1994. évi GATT II. cikke (1) bekezdése b) pontja szerinti alkalmazása kezdési időpontjára vonatkozó határozat az alkalmazás kezdési időpontjára vonatkozó, 1980. március 26-i BISD 27S/24 határozat helyébe lép.

EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYZEMÉNY XVII. CIKKÉNEK ÉRTELMEZÉSÉRŐL

A TAGOK,

tudomásul véve, hogy a XVII. cikk a tagok számára kötelezettségeket ír elő a XVII. cikk (1) bekezdésében említett állami kereskedelmi vállalkozások tevékenységére vonatkozóan, amelyeknek összhangban kell lenniük a magánvállalkozások importját vagy exportját érintő állami intézkedésekre az 1994. évi GATT-ban előírt, a megkülönböztetésmentes elbánásról szóló általános elvekkel,

tudomásul véve továbbá, hogy a tagoknak eleget kell tenniük az 1994. évi GATT szerinti, az állami kereskedelmi vállalkozásokat érintő állami intézkedésekre vonatkozó kötelezettségeknek,

felismerve, hogy ez az Egyetértés nem érinti a XVII. cikkben leírt tartalmi szabályokat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODUNK MEG:

1. Az állami kereskedelmi vállalkozások tevékenysége átláthatóságának biztosítása érdekében e vállalkozásokat a tagok az Árukereskedelmi Tanács részére bejelentik, hogy azokat az 5. pontnak megfelelően létrehozandó munkacsoport felülvizsgálhassa, összhangban az alábbi munkameghatározással:

„Az állami és nem állami vállalkozások, ideértve az értékesítési szervezeteket is, amelyeknek kizárólagos vagy különleges jogokat vagy előjogokat biztosítottak, ideértve a törvényi vagy alkotmányos jogköröket is, amelyek gyakorlásakor ezek vásárlásaikon vagy eladásaikon keresztül befolyásolják az import vagy export mértékét vagy irányát.”

Ez a bejelentési kötelezettség nem vonatkozik az olyan importált termékekre, amelyeket állami célra történő közvetlen vagy végső fogyasztásra, vagy a fentiekben meghatározott vállalkozásban történő felhasználásra szánnak, és sem viszonteladásra, sem egyes eladásra szánt áruk előállítására nem használják fel.

2. Figyelemmel ezen Egyetértés előírásaira minden egyes tag felülvizsgálja az állami kereskedelmi vállalkozásokról az Árukereskedelmi Tanács számára benyújtandó bejelentések vonatkozásában folytatott politikáját. A felülvizsgálat során minden tag figyelemmel van arra, hogy a bejelentésben szereplő vállalkozások tevékenységének, valamint tevékenységük nemzetközi kereskedelemre gyakorolt hatásának egyértelmű megítélhetősége érdekében a bejelentések vonatkozásában a lehető legnagyobb mértékben biztosítani kell az átláthatóságot.
3. A bejelentéseket az állami kereskedelemre vonatkozó, 1960. május 24-én elfogadott kérdőívnek (BISD 9S/184-185) megfelelően készítik el, és egyetértenek abban, hogy a tagok az 1. pontban említett vállalkozásokat bejelentik függetlenül attól, hogy ténylegesen sor került-e importra vagy exportra.
4. Bármely tag, amelynek oka van azt feltételezni, hogy egy másik tag nem megfelelően teljesítette bejelentési kötelezettségét, az érintett taghoz fordulhat az ügyben. Ha az ügyet nem sikerült kielégítően megoldani, az érintett tag egyidejű értesítése mellett viszontbejelentést nyújthat be az Árukereskedelmi Tanácshoz, amelyet az 5. pontnak megfelelően létrehozott munkacsoport megvizsgál.
5. Az Árukereskedelmi Tanács munkacsoportot hoz létre a bejelentések és viszontbejelentések felülvizsgálata céljából. E felülvizsgálat alapján és a XVII. cikk (4) bekezdése c) pontjának sérelme nélkül az Árukereskedelmi Tanács ajánlásokat tehet a bejelentések megfelelőségére és további információk szükségességére vonatkozóan. A munkacsoport a kapott bejelentések fényében ugyancsak megvizsgálja az állami kereskedelemre vonatkozó, fent említett kérdőív megfelelőségét és az 1. pont szerint bejelentett állami kereskedelmi vállalkozások körét. Ugyancsak kidolgoz egy, az államok és vállalkozások közötti kapcsolatok fajtáit és az ezen vállalkozások által folytatott tevékenységek típusait bemutató szemléltető listát, amely a XVII. cikk céljai szempontjából célszerű lehet. Egyetértés van arról, hogy a Titkárság a munkacsoport számára általános háttérdokumentumot készít az állami kereskedelmi vállalkozások nemzetközi kereskedelmet érintő tevékenységéről. A munkacsoportban való tagság nyitva áll minden olyan tag előtt, amely részvételi szándékát jelzi. A munkacsoport a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított egy éven belül, ezután legalább évente egyszer ülésezik. Évenként jelentést készít az Árukereskedelmi Tanácsnak ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ E munkacsoport tevékenységét össze kell hangolni a bejelentési eljárásokról szóló, 1994. április 15-én elfogadott miniszteri határozat III. szakaszában előírt munkacsoport tevékenységével.

EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYZEMÉNY FIZETÉSI MÉRLEGRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEIRŐL

A TAGOK,

elismerve az 1994. évi GATT XII. cikkének és XVIII. cikke B. szakaszának, valamint az 1979. november 28-án elfogadott, fizetésimérleg-okokból megtett kereskedelmi intézkedésekről szóló nyilatkozatnak (BISD 26S/205-209, ezen Egyetértésben a továbbiakban: 1979. évi nyilatkozat) a rendelkezéseit, valamint az említett rendelkezések világossá tétele céljából ⁽¹⁾,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODUNK MEG:

Az intézkedések alkalmazása

1. A tagok megerősítik kötelezettségüket, hogy a lehető leghamarabb nyilvánosan közlésezzik a fizetésimérleg-okokból megtett importkorlátozó intézkedések megszüntetésének ütemtervét. Egyetértünk abban, hogy ezek az ütemtervek szükség esetén a fizetésimérleg-helyzet változásainak figyelembevételével módosíthatók. Az ütemterv nyilvános közzétételét elmulasztó tag igazolja a mulasztás okait.
2. A tagok megerősítik kötelezettségüket, hogy előnyben részesítik azokat az intézkedéseket, amelyek a legkisebb mértékben zavarják a kereskedelmet. Az ilyen intézkedések (ezen Egyetértésben a továbbiakban: áralapú intézkedések) úgy értendők, hogy magukban foglalják az import vámpótlékot, az importtal kapcsolatos biztosítékadási követelményeket vagy más, azzal egyenértékű kereskedelmi intézkedéseket, amelyek az importált áruk árát befolyásolják. Egyetértés van arról, hogy a II. cikk rendelkezései ellenére fizetésimérleg-okokból megtett áralapú intézkedések az adott tag engedményes listájában szereplő vámokon túlmenően alkalmazhatók. A tag továbbá ezen Egyetértés bejelentési eljárásának megfelelően, egyértelműen és elkülönítve közli azt az összeget, amellyel az áralapú intézkedés túllépi a lekötött vámot.
3. A tagok törekszenek arra, hogy elkerüljék új mennyiségi korlátozások bevezetését fizetésimérleg-okokból, kivéve, ha kritikus fizetésimérleg-helyzetben az áralapú intézkedések nem képesek megállítani a külső fizetési pozíció súlyos romlását. Azokban az esetekben, amelyekben egy tag mennyiségi korlátozásokat alkalmaz, igazolnia kell annak okait, hogy az áralapú intézkedés miért nem megfelelő eszköz a fizetésimérleg-helyzet kezelésére. A mennyiségi korlátozást fenntartó tag az egymást követő konzultációkon tájékoztatást nyújt az ilyen intézkedések kiterjedésének és korlátozó hatásának jelentős csökkentése terén elért előrehaladását. Egyetértés van arról, hogy fizetésimérleg-okokból egynél több fajtájú korlátozó importintézkedés nem alkalmazható egy termékre.
4. A tagok megerősítik, hogy fizetésimérleg-okokból bevezetett importkorlátozó intézkedések csak abból a célból alkalmazhatók, hogy az import általános szintjét ellenőrzés alatt tartásuk, és nem haladhatják meg a fizetésimérleg-helyzet kezeléséhez szükséges mértéket. Azért, hogy minimálisra csökkenjen bármely járulékos védőhatás, a tagoknak a korlátozásokat átlátható módon kell igazgatniuk. Az importőr tag hatóságainak megfelelően indokolniuk kell azokat az ismérveket, amelyek alapján a korlátozás alá vont termékeket meghatározták. A XII. cikk (3) és XVIII. cikk (10) bekezdése szerint a tagok bizonyos alapvető termékek esetében kizárhatják vagy korlátozhatják az általánosan alkalmazott vámpótlékok vagy egyéb, fizetésimérleg-okokból megtett intézkedések alkalmazását. Alapvető termékek az olyan termékek, amelyek alapvető fogyasztási szükségletet elégítenek ki vagy amelyek hozzájárulnak a tagnak a fizetésimérleg-helyzet javítására tett erőfeszítéseivel, mint például tőkejavak vagy termeléshez szükséges inputok. A mennyiségi korlátozások igazgatásakor az egyedi engedélyezést a tag csak akkor alkalmazhatja, ha az elkerülhetetlen, és azt fokozatosan meg kell szüntetnie. Megfelelően indokolni kell, hogy milyen ismérvek alapján történik a megengedett import mennyiségének és értékének meghatározása.

⁽¹⁾ Ezen Egyetértés rendelkezéseinek egyike sem irányul arra, hogy módosítsa a tagoknak az 1994. évi GATT XII. cikkében vagy XVIII. B) cikkében lefektetett jogait és kötelezettségeit. Az 1994. évi GATT XXII. és XXIII. cikke, ahogyan azt a Vitarendezési Egyetértés kifejti és alkalmazza, vehetők igénybe bármely ügyben, amely fizetési mérleg okokból bevezetett importkorlátozó intézkedések alkalmazására vonatkozik.

Fizetési mérleggel kapcsolatos konzultációs eljárások

5. A Fizetésimérleg-korlátozásokkal Foglalkozó Bizottság (ezen Egyetértésben a továbbiakban: bizottság) konzultációkat tart az összes, fizetésimérleg-okokból alkalmazott importkorlátozó intézkedés felülvizsgálatára. A bizottsági tagság nyitva áll minden olyan tag előtt, amely részvételi szándékát kinyilvánítja. Az alábbi rendelkezésekre is figyelemmel a bizottság az 1970. április 28-án elfogadott, a fizetésimérleg-korlátozásokra vonatkozó konzultációs eljárásokat (BISD 18S/48-53, ezen Egyetértésben a továbbiakban: teljes körű konzultációs eljárás) követi.
6. Az új korlátozásokat bevezető vagy a meglévő korlátozások általános szintjét az intézkedések lényeges szigorításával emelő tag az ilyen intézkedés elfogadásától számított négy hónapon belül konzultál a bizottsággal. Az ilyen intézkedést bevezető tag kérheti, hogy a konzultáció a XII. cikk (4) bekezdésének a) pontja vagy a XVIII. cikk (12) bekezdésének a) pontja alapján történjen. Ha ilyen kérelem nem érkezik, a bizottság elnöke felkéri a tagot a konzultációra. A konzultáción megvizsgálható tényezők magukban foglalják többek között a fizetésimérleg-okokból megtejt új fajtájú importkorlátozó intézkedések bevezetését vagy a korlátozás szintjének, illetve termékkörének növelését.
7. A bizottság minden fizetésimérleg-okokból bevezetett korlátozást rendszeresen felülvizsgál a XII. cikk (4) bekezdésének b) pontja vagy a XVIII. cikk (12) bekezdésének b) pontja alapján, annak lehetőségével, hogy a konzultációk időközzeit módosítsa a konzultáló taggal egyetértésben vagy valamilyen, az Általános Tanács által szükség esetén meghatározott külön felülvizsgálati eljárás alapján.
8. A bizottságnak korábbi konzultációk alkalmával bemutatott ütemtervvel összhangban liberalizációs erőfeszítéseket folytató legkevésbé fejlett ország tagok vagy fejlődő ország tagok esetében konzultáció tartható az 1972. december 19-én jóváhagyott egyszerűsített eljárás (BISD 20S/47-49, ezen Egyetértésben a továbbiakban: egyszerűsített konzultációs eljárás) szerint. Egyszerűsített konzultációs eljárást akkor is lehet folytatni, amikor a fejlődő ország tag kereskedelempolitikai felülvizsgálata ugyanabban a naptári évben szerepel napirenden, mint a konzultációkra kijelölt időpont. Ilyen esetben a döntést, hogy teljes körű konzultációt tartsanak-e, az 1979. évi nyilatkozat 8. pontjában felsorolt tényezők alapján kell meghozni. A legkevésbé fejlett ország tagok esetét kivéve egyszerűsített konzultációs eljárás keretében legfeljebb két egymást követő konzultáció tartható.

Bejelentés és dokumentáció

9. A tag bejelenti az Általános Tanács részére a fizetésimérleg-okokból alkalmazott importkorlátozó intézkedések bevezetését vagy az azok alkalmazásában bekövetkezett bármilyen módosítást, valamint az ilyen intézkedések visszavonására vonatkozó, az 1. pontban foglaltak szerint bejelentett ütemterv bármilyen módosítását. Lényegi változásokat a közzététel előtt vagy legkésőbb 30 nappal az után kell az Általános Tanács részére bejelenteni. A tag évente összegző bejelentést bocsát a Titkárság rendelkezésére a jogi előírásokban, a politikai nyilatkozatokban vagy közzétételekben bekövetkező valamennyi változásról, hogy a tagok azokat megvizsgálhassák. A bejelentés teljes körű információt tartalmaz, amennyire csak lehetséges a vámsorok szintjén, az alkalmazott intézkedések fajtájáról, az intézkedés működtetésének ismérveiről, a termékköréről és az érintett kereskedelmi forgalomról.
10. Bármely tag kérelmére a bizottság felülvizsgálhatja a bejelentéseket. Az ilyen felülvizsgálat a bejelentéssel kapcsolatban felvetődő egyedi kérdések tisztázására vagy annak vizsgálatára korlátozódik, hogy szükséges-e a XII. cikk (4) bekezdésének a) pontja vagy a XVIII. cikk (12) bekezdésének a) pontja szerinti konzultáció. Azok a tagok, amelyeknek okuk van feltételezni, hogy egy másik tag importkorlátozó intézkedést fizetésimérleg-okokból alkalmaz, felhívhatják erre a bizottság figyelmét. A bizottság elnöke információt kér az intézkedésről, és azt az összes tag rendelkezésére bocsátja. A bizottsági tagok azon jogának sérelme nélkül, hogy a konzultáció során az ügyeket megfelelő módon tisztázhassák, a konzultáló taghoz megfontolás céljából előzetesen kérdések intézhetők.
11. A konzultáló tag a konzultációra elkészít egy alapidokumentumot, amely más fontosnak tartott információk mellett az alábbiakat tartalmazza: a) áttekintés a fizetésimérleg-helyzetről és kilátásokról, ideértve a fizetésimérleg-helyzetet befolyásoló belső és külső tényezőkre, valamint a megalapozott és tartós egyensúly helyreállítása céljából meghozott belpolitikai intézkedésekre vonatkozó megfontolást; b) a fizetésimérleg-okokból alkalmazott korlátozások, jogalapjuk, valamint a nem kívánt védőhatások csökkentésére tett lépések teljes körű leírása; c) a legutolsó konzultáció óta a bizottság következtetései alapján az importkorlátozások liberalizálása céljából megtejt intézkedések; d) a fennmaradó korlátozások leépítésére és fokozatos enyhítésére vonatkozó tervek. Adott esetben utalás történhet a WTO-hoz benyújtott egyéb bejelentésekben vagy jelentésekben szereplő információkra. Az egyszerűsített konzultációs eljárásnak megfelelően a konzultáló tag az alapidokumentumban található felsorolásokról szóló lényeges információkat tartalmazó írásos nyilatkozatot tesz.

12. A Titkárság a bizottságban történő konzultációk megkönnyítése érdekében a tervezett konzultáció különböző szakmai kérdéseire háttéranyagot készít. Fejlődő ország tag esetében a titkársági dokumentum a külkereskedelmi környezetnek a konzultáló tag fizetési mérlegére és kilátásaira kifejtett hatására vonatkozó szakmai háttér- és elemző anyagot is tartalmaz. A Titkárság technikai segélyszolgálat a fejlődő ország tag kívánságára segítséget nyújt a konzultációk dokumentációjának elkészítéséhez.

A fizetési mérleggel kapcsolatos konzultációk során levont következtetések

13. A bizottság konzultációiról jelentésben számol be az Általános Tanácsnak. Teljes körű konzultációs eljárás alkalmazása esetén jelentésében a bizottság megjelöli a konzultációs terv különböző elemeiről szóló következtetéseit, valamint azokat a tényeket és indítékokat, amelyeken ezek alapulnak. A bizottság törekszik arra, hogy következtetéseit a XII., XVIII. B) cikkek, az 1979. évi nyilatkozat és az ezen Egyetértés végrehajtásának elősegítését célzó ajánlásokra vonatkozó javaslatokat is tartalmazzanak. Azokban az esetekben, amikor a fizetésimérleg-okokból megtett korlátozó intézkedések visszavonására ütemtervet terjesztenek elő, az Általános Tanács ajánlhatja, hogy azt a tagot, amely az ilyen ütemtervet betartja, tekintsék úgy, mint amely eleget tesz az 1994. évi GATT alapján fennálló kötelezettségeinek. Minden olyan esetben, amikor az Általános Tanács konkrét ajánlásokat tesz, a tag jogait és kötelezettségeit az ilyen ajánlásokra figyelemmel kell értékelni. Ha az Általános Tanács nem tett ajánlásra vonatkozó konkrét javaslatot, a bizottság következtetéseiben rögzíteni kell a bizottságban megfogalmazott különböző nézeteket. Egyszerűsített konzultációs eljárás alkalmazása esetében a jelentés tartalmazza a bizottságban megvitatott fő elemek összefoglalását, valamint egy határozatot arról, hogy szükség van-e teljes körű konzultációs eljárásra.

EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYEZMÉNY XXIV. CIKKÉNEK ÉRTELMEZÉSÉRŐL

A TAGOK,

tekintettel az 1994. évi GATT XXIV. cikkének rendelkezéseire,

elismerve, hogy az 1947. évi GATT létrehozása óta a vámuniók és szabadkereskedelmi övezetek száma és jelentősége nagymértékben megnőtt, és mára már a világkereskedelem jelentős hányadát fedik le,

elismerve, hogy az ilyen megállapodásokban részt vevő felek szorosabb gazdasági integrációjuk révén hozzájárulhatnak a világkereskedelem bővüléséhez,

elismerve továbbá, hogy ez a hozzájárulás nő, ha a vámoknak és egyéb korlátozó kereskedelmi szabályozásoknak az integrációt alkotó területek között történő megszüntetése kiterjed a kereskedelem egészére, és csökken bármely főbb kereskedelmi szektor kizárása esetén,

újírolag megerősítve, hogy az ilyen megállapodások célja a kereskedelem megkönnyítése az integrációt alkotó területek között, és nem akadályok emelése más tagok ezen területekkel folytatott kereskedelmé elé; cél továbbá az, hogy a vámuniók és a szabadkereskedelmi övezetek kialakításánál vagy bővítésénél az abban résztvevők a lehető legnagyobb mértékben kerüljék el a többi taggal folytatott kereskedelemre való kedvezőtlen hatás kiváltását,

meggyőződve arról, hogy szükség van az Árukereskedelmi Tanács szerepe hatékonyságának megerősítésére a XXIV. cikk szerint bejelentett megállapodások felülvizsgálata során, az új vagy bővített megállapodások értékelésére vonatkozó kritériumok és eljárások tisztázásával, és a XXIV. cikk szerinti összes megállapodás átláthatóságának javításával,

elismerve a közös értelmezés szükségességét a tagoknak a XXIV. cikk (12) bekezdésében leírt kötelezettségei tekintetében

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODUNK MEG:

1. A vámunióknak, szabadkereskedelmi övezeteknek és a vámunió vagy szabadkereskedelmi övezet létrehozásáról szóló ideiglenes megállapodásoknak ahhoz, hogy összhangban legyenek a XXIV. cikkel, meg kell felelniük többek között az említett cikk (5), (6), (7) és (8) bekezdésében szereplő rendelkezéseknek.

XXIV. cikk (5) bekezdés

2. A vámunió kialakítása előtt és után alkalmazott vámok és más kereskedelmi rendelkezések általános hatásának a XXIV. cikk (5) bekezdésének a) pontja szerinti értékelése a vámok és illetékek vonatkozásában a súlyozott vámtarifaátlag és a beszedett vám átfogó felmérésére épül. Ez a felmérés a vámunió által egy korábbi reprezentatív időszakra szolgálított importstatisztikákon alapul, vámsoronként, értékben és mennyiségben, valamint WTO származási ország szerinti bontásban. A Titkárság a súlyozott vámtarifaátlagot és a beszedett vámot a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójának vámajánlatainak értékelésénél használt módszer szerint számítja ki. Az e célra figyelembe veendő vámok és díjak a ténylegesen alkalmazott vámtételek. A tagok elismerik, hogy az egyéb kereskedelmi rendelkezésekből eredő hatás átfogó felmérése céljaira - amelyeknél a számszerűsítés és összesítés nehéz - szükséges lehet egyes intézkedések, szabályok, termékek és az érintett kereskedelmi forgalom vizsgálata.

3. Az „ésszerű időtartam”, amelyre a XXIV. cikk (5) bekezdésének c) pontja utal, csak rendkívüli esetben haladhatja meg a 10 évet. Azokban az esetekben, amikor a tagok, akik egy ideiglenes megállapodás felei, úgy gondolják, hogy 10 év nem lesz elégséges, teljes körű magyarázatot kell adniuk az Árukereskedelmi Tanácsnak a hosszabb időszak szükségességéről.

XXIV. cikk (6) bekezdés

4. A XXIV. cikk (6) bekezdése határozza meg azt az eljárást, amelyet követni kell, amennyiben egy vámuniót létrehozó tag lekötött vámtétel emelését javasolja. Ebben a vonatkozásban a tagok újra megerősítik, hogy a XXVIII. cikkben meghatározott, az 1980. november 10-én elfogadott iránymutatások (BISD 275/26-28) és az 1994. évi GATT XXVIII. cikkének értelmezéséről szóló egyetértés által kiegészített eljárást azelőtt kell megkezdeni, mielőtt vámengedmények módosítására vagy visszavonására sor kerül egy vámunió létrehozása alkalmával vagy vámuniót létrehozó ideiglenes megállapodás alapján.
5. Ezeket a tárgyalásokat jóhiszeműen folytatják egy kölcsönösen kielégítő kompenzációs kiigazítás elérése érdekében. Az ilyen tárgyalások során a XXIV. cikk (6) bekezdésének megfelelően figyelembe veszik vámunió létrehozásakor az azonos vámsorokhoz tartozó vámoknak a vámunió más tagjai által történő csökkentését. Amennyiben e csökkentések nem lennének elegendőek a szükséges kompenzációs kiigazításra, a vámunió kompenzációt ajánl fel, amely más vámsorhoz tartozó vámok csökkentésének formáját öltheti. Ezt az ajánlatot azok a tagok fontolják meg, amelyek a módosítandó vagy visszavonandó lekötésre vonatkozó tárgyalási joggal rendelkeznek. Amennyiben a kompenzációs kiigazítás elfogadhatatlan marad, folytatni kell a tárgyalásokat. Ha az ilyen erőfeszítések ellenére az 1994. évi GATT XXVIII. cikkének értelmezéséről szóló egyetértéssel kiegészített XXVIII. cikk szerinti kompenzációról folytatott tárgyalásokon egy a tárgyalások megkezdésétől számított ésszerű időn belül nem is sikerül megegyezésre jutni, a vámunió mégis szabadon módosíthatja vagy vonhatja vissza az engedményeket; ezután az érintett tagok is szabadon visszavonhatják a lényegében azonos értékű engedményeket a XXVIII. cikkkel összhangban.
6. Az 1994. évi GATT nem ró kötelezettséget azon tagokra, amelyek vámunió létrehozása vagy vámuniót létrehozó ideiglenes megállapodás következtében vámcsökkenésből származó előnyökhöz jutnak, hogy a résztvevőknek kompenzációt nyújtsanak.

Vámuniók és szabadkereskedelmi övezetek felülvizsgálata

7. A XXIV. cikk (7) bekezdésének a) pontja alapján tett valamennyi bejelentést megvizsgálja egy munkacsoport az 1994. évi GATT vonatkozó rendelkezései és ezen Egyetértés 1. pontja alapján. A munkacsoport jelentést tesz az Árukereskedelmi Tanácsnak az e téren tett megállapításairól. Az Árukereskedelmi Tanács általa megfelelőnek ítélt ajánlásokat tesz a tagoknak.
8. Ideiglenes megállapodások vonatkozásában a munkacsoport jelentésében megfelelő ajánlásokat tehet a javasolt időkeretre és a vámunió vagy szabadkereskedelmi övezet létrehozásának befejezéséhez szükséges intézkedésekre. Amennyiben szükséges, a megállapodást tovább vizsgálhatja.
9. Ideiglenes megállapodásban részt vevő tagok a megállapodásban lefektetett terv és ütemezés lényeges módosításairól értesítik az Árukereskedelmi Tanácsot, amely, ha erre kéri, a módosításokat megvizsgálja.
10. Ha a XXIV. cikk (7) bekezdésének a) pontja szerint bejelentett ideiglenes megállapodás a XXIV. cikk (5) bekezdésének c) pontja ellenére nem tartalmaz tervet és ütemezést, a munkacsoport jelentésében ajánlást tesz egy ilyen tervre és ütemezésre. Egy ilyen megállapodást a résztvevők nem tarthatnak fenn és nem léptethetnek hatályba, ha nem készek azt az ajánlásoknak megfelelő módosítani. Az ajánlások alkalmazásának további felülvizsgálatáról intézkedni kell.
11. A vámuniók és a szabadkereskedelmi övezetek tagjai időszakonként jelentést tesznek az Árukereskedelmi Tanácsnak a vonatkozó megállapodások végrehajtásáról, ahogyan azt az 1947. évi GATT Szerződő Felei előírányozták az 1947. évi GATT Tanácsa számára adott, a regionális megállapodásokról szóló jelentéstételre vonatkozó utasításukban (BISD 18S/38). A megállapodások bármely lényeges változását és/vagy fejleményét a jelentésekben meg kell említeni.

Vitarendezés

12. A tagok minden olyan ügy vonatkozásában, amely a XXIV. cikk vámuniókra, szabadkereskedelmi övezetekre, vagy vámuniót vagy szabadkereskedelmi övezetet létrehozó ideiglenes megállapodásokra vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásából adódik, hivatkozhatnak az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértés által kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseire.

XXIV. cikk (12) bekezdés

13. Az 1994. évi GATT alapján minden egyes tag teljes felelősséget visel az 1994. évi GATT valamennyi rendelkezésének betartásáért, és minden rendelkezésére álló megfelelő intézkedést meghoz annak érdekében, hogy az Egyezményt a területén lévő regionális vagy helyi önkormányzatok és hatóságok is betartsák.

14. A tagok minden olyan intézkedés vonatkozásában, amely az Egyezménynek a tagok területén lévő regionális vagy helyi önkormányzatok és hatóságok által történő betartását érinti, hivatkozhatnak az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseire. Ha a Vitarendezési Testület úgy döntött, hogy az 1994. évi GATT valamely rendelkezését nem tartották be, a felelős tag minden rendelkezésére álló célszerű intézkedést megtesz a rendelkezés betartásának biztosítása érdekében. A kompenzációra és az engedmények vagy egyéb kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket olyan esetekben kell alkalmazni, amikor a kötelezettségek betartását nem volt lehetséges biztosítani.
 15. Minden egyes tag vállalja, hogy az 1994. évi GATT évi működését érintő, saját területén belül megtett intézkedéseire vonatkozó, más tag által tett felvetéseket méltányos megfontolás tárgyává teszi, és megfelelő alkalmat nyújt konzultációkra.
-

**EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYZMÉNYEN
ALAPULÓ KÖTELEZETTSÉGEK ALÓLI MENTESSÉGEKRŐL**

A TAGOK A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

1. A mentesség vagy meglévő mentesség időbeli hatályának meghosszabbítása iránti kérelem tartalmazza azokat az intézkedéseket, amelyeket a tag meg kíván tenni, a specifikus politikai célokat, amelyek elérésére a tag törekszik, és azokat az okokat, amelyek a tagot meggátolják abban, hogy politikai céljait az 1994. évi GATT-ból eredő kötelezettségeivel összhangban álló intézkedésekkel érje el.
2. Minden, a WTO-egyezmény hatálybalépése napján érvényben lévő mentesség megszűnik, kivéve, ha az 1. pontban vagy a WTO-egyezmény IX. cikkében foglalt eljárásnak megfelelően időbeli hatályát meghosszabbítják a lejáratá napján vagy a WTO-egyezmény hatálybalépését követő két éven belül, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.
3. Bármely tag, amely úgy ítéli meg, hogy az 1994. évi GATT-ból eredő valamely előnye semmissé válik vagy korlátozásra kerül
 - a) mert a tag - amely a mentességet kapta - elmulasztja a mentesség feltételeinek betartását; vagy
 - b) a mentesség előírásainak és feltételeinek megfelelő intézkedés alkalmazásából adódóanhivatkozhat az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXIII. cikke rendelkezéseire.

EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYEZMÉNY XXVIII. CIKKÉNEK ÉRTELMEZÉSÉRŐL**A TAGOK A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:**

1. Engedmények módosítása vagy visszavonása alkalmazásában az a tag tekintendő főszállítói érdekeltséggel rendelkezőnek, amelynek az engedmény által érintett exportja (azaz a terméknek az engedményt módosító vagy visszavonó tag piacára irányuló exportja) teljes exportjához viszonyítva a legnagyobb részaránnyal rendelkezik, amennyiben nem rendelkezik máris eredeti tárgyalási joggal vagy főszállítói érdekeltséggel a XXVIII. cikk (1) bekezdésének megfelelően. Mindazonáltal megállapodás jött létre arról, hogy az Árukereskedelmi Tanács ezt a rendelkezést a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított öt éven belül felülvizsgálja, hogy eldöntse, kielégítően működött-e ez az ismerv a tárgyalási jogok kis- és közepes exportőr tagok számára kedvező újraelosztásának biztosításában. Amennyiben nem, megfontolja a lehetséges továbbfejlesztést, beleértve – megfelelő adatok rendelkezésre állásának figyelembevételével – olyan ismerv elfogadását, amely az engedmény által érintett exportnak a szóban forgó termék összes piacára irányuló exportjában való részarányán alapul.
2. Amennyiben valamely tag úgy véli, hogy fennáll az 1. pont szerinti főszállítói érdekeltsége, igényét írásban közli az ezt alátámasztó bizonyítékkal együtt az engedményt módosítani vagy visszavonni szándékozó taggal, és egyidejűleg tájékoztatja a Titkárságot. Ezekben az esetekben az 1980. november 10-én elfogadott „XXVIII. cikk szerinti tárgyalási eljárások” 4. pontját (BISD 27S/26-28) kell alkalmazni.
3. Annak meghatározása során, hogy mely tagok rendelkeznek főszállítói érdekeltséggel (akár a fenti 1. pont, akár a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint) vagy lényeges érdekeltséggel, csak az érintett termék legnagyobb kedvezményes elbánás alapján folytatott kereskedelmét veszik figyelembe. Ugyanakkor figyelembe veszik az érintett termékek nem szerződéses preferenciák keretében bonyolított kereskedelmét is, amennyiben a szóban forgó kereskedelem preferenciális elbánásából történő részesedése megszűnt, és ilyenformán, az az engedmények módosítására vagy visszavonására vonatkozó tárgyalások idejére vagy a tárgyalások lezárásáig a legnagyobb kedvezményes elbánás szerinti kereskedelemmé válik.
4. Új termékre vonatkozó vámengedmény módosítása vagy visszavonása esetén (azaz olyan terméknél, melyről nem áll rendelkezésre hároméves kereskedelmi statisztika) azt a tagot, amelynek arra a vámsorra, amely alá a terméket jelenleg vagy korábban osztályozták, eredeti tárgyalási joga volt, úgy kell tekinteni, hogy a szóban forgó engedményre is eredeti tárgyalási joga áll fenn. A főszállítói vagy a lényeges érdekeltség meghatározásánál és a kompenzáció kiszámításánál tekintetbe kell venni többek között, az exportáló tag termelési kapacitását és beruházásait az érintett termékben, valamint az export növekedésére vonatkozó becsléseket, illetve az importőr tagnál adott termék esetében a keresletre vonatkozó előrejelzéseket is. E pont alkalmazásában az „új termék” tartalmazza a meglévő vámsorból való kiemeléssel létrehozott új vámtételt is.
5. Amennyiben valamely tag úgy véli, hogy a 4. pont alapján főszállítói vagy lényeges érdekeltsége van, igényét írásban, az ezt alátámasztó bizonyítékkal együtt kell közölnie az engedményt módosítani vagy visszavonni szándékozó taggal, és egyidejűleg tájékoztatnia kell a Titkárságot. Ezekben az esetekben a fent említett „XXVIII. cikk szerinti tárgyalási eljárások” 4. pontját kell alkalmazni.
6. Amennyiben valamely korlátozás nélküli vámengedményt vámkontingenssel váltják fel, a kompenzáció mértékének meg kell haladnia az engedmény módosítása által ténylegesen érintett kereskedelem nagyságát. A kompenzáció kiszámításának alapjául az a mérték szolgál, amellyel a jövőre vonatkozó kereskedelmi kilátások a kontingens szintjét meghaladják. Egyetértés van arról, hogy a jövőbeni kereskedelmi kilátások kiszámítása az alábbi tényezőkön alapszik, attól függően, hogy melyik a nagyobb:
 - a) a legutolsó reprezentatív hároméves időszak átlagos évi kereskedelmi forgalma megnövelve ugyanezen időszak átlagos évi importnövekedési ütemével vagy 10 %-kal, attól függően, hogy melyik a nagyobb; vagy
 - b) a legutolsó év 10 %-kal megnövelt kereskedelmi forgalma.Egy tag semmiképpen sem kötelezhető olyan kompenzációra, amely meghaladja azt a mértéket, amelyet az engedmény teljes visszavonása vonna maga után.
7. Minden tag, amelynek a fenti 1. pont vagy a XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján egy módosított vagy visszavont engedmény vonatkozásában főszállítói érdekeltsége van, eredeti tárgyalási jogot élvez a kompenzációk engedmények terén, kivéve ha az érintett tagok a kompenzáció más formájában egyeznek meg.

AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYEZMÉNYHEZ CSATOLT MARRAKESH-I JEGYZŐKÖNYV

A TAGOK,

az 1947. évi GATT keretében az Uruguayi Fordulóról szóló miniszteri nyilatkozat alapján folytatott tárgyalások lezárultát követően,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

1. Az e Jegyzőkönyvhöz csatolt, valamely tagra vonatkozó engedményes lista azon a napon, amikor a WTO-egyezmény az adott tag vonatkozásában hatályba lép, az 1994. évi GATT-hoz csatolt, az adott tagra vonatkozó engedményes listává válik. Bármilyen, a legkevésbé fejlett országok javára hozott intézkedésekről szóló miniszteri határozatnak megfelelően benyújtott engedményes listát e Jegyzőkönyvhöz csatoltnak kell tekinteni.
2. Az egyes tagok által jóváhagyott vámcsökkenéseket öt egyenlő csökkentési ütemben kell végrehajtani, kivéve, ha arról a tag engedményes listája másképpen rendelkezik. Az első ilyen csökkentést a WTO-egyezmény hatálybalépésének napján kell végrehajtani, majd minden egyes ez után következő csökkentés a rákövetkező évek mindegyikének január 1. napjától hatályos, és a végső szint végrehajtási időpontja nem lehet később, mint a WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától számított négy év, kivéve, ha az adott tag engedményes listája másképpen rendelkezik. Az a tag, amely a WTO-egyezményt annak hatálybalépése után fogadja el, kivéve, amennyiben az adott tag engedményes listája másképpen rendelkezik, köteles azon a napon, amelyen az Egyezmény a tag vonatkozásában hatályba lép mindazokat a csökkentési ütemeket végrehajtani, amelyek már megvalósultak, együtt azokkal a csökkentésekkel, amelyeket az előző mondat szerint a rákövetkező év január 1-jével köteles lett volna végrehajtani, és köteles az összes fennmaradó csökkentési ütemet az előző mondatban meghatározott ütemterv szerint végrehajtani. A csökkentett vámokat minden egyes szakaszban az első tizedesjegyre kell kerekíteni. A mezőgazdaságról szóló megállapodás 2. cikkében meghatározott mezőgazdasági termékeknél a csökkentések szakaszolását oly módon kell végrehajtani, ahogyan azt a tagok engedményes listáinak vonatkozó részei meghatározzák.
3. Az e Jegyzőkönyvhöz csatolt engedményes listákban foglalt engedmények és kötelezettségvállalások végrehajtását kérelemre a tagok általi multilaterális vizsgálatnak vetik alá. Ez azonban nem sértheti a tagoknak a WTO-egyezmény 1.A. mellékletében foglalt egyezmények szerinti jogait és kötelezettségeit.
4. Azt követően, hogy az e Jegyzőkönyvhöz csatolt, valamely tagra vonatkozó engedményes lista az 1994. évi GATT engedményes listájává vált az 1. pont rendelkezései szerint, az ilyen tag bármikor szabadon visszatarthatja, vagy visszavonhatja részben vagy egészben az ilyen engedményes listában megadott engedményt bármely olyan termék tekintetében, amelynek a fő szállítója az Uruguayi Forduló egy olyan másik résztvevője, amelynek engedményes listája még nem vált az 1994. évi GATT engedményes listájává. Az ilyen intézkedést azonban csak az után lehet foganatosítani, hogy az Árukereskedelmi Tanácsot az engedmény visszatartásáról vagy visszavonásáról írásban értesítették, és miután kérelemre bármely taggal, amelynek vonatkozó engedményes listája már 1994. évi GATT engedményes listájává vált, és amelynek az érintett termékhez lényegi érdekei fűződnek, konzultációt tartottak. Az így visszatartott vagy visszavont engedményeket attól a naptól fogva kell alkalmazni, amely napon a fő szállítói érdekeltséggel rendelkező tag engedményes listája az 1994. évi GATT engedményes listájává válik.
5. a) A mezőgazdaságról szóló megállapodás 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések sérelme nélkül az 1994. évi GATT II. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjaiban az Egyezmény keltére történt hivatkozás céljaira minden egyes olyan termék tekintetében, amelyre az e Jegyzőkönyvhöz csatolt engedményes listában engedményt nyújtanak, az alkalmazandó időpont e Jegyzőkönyv időpontja.
- b) Az 1994. évi GATT II. cikke (6) bekezdésének a) pontjában az Egyezmény időpontjára történő hivatkozás céljaira az e Jegyzőkönyvhöz csatolt engedményes listák tekintetében az alkalmazandó időpont e Jegyzőkönyv időpontja.

6. Az engedményes listák III. részében foglalt, nem vám jellegű intézkedésekkel kapcsolatos engedmények módosítása vagy visszavonása esetén az 1994. évi GATT XVIII. cikkének és az 1980. november 10-én elfogadott, a „XXVIII. cikk szerinti tárgyalási eljárások” (BISD 27S/26-28) rendelkezései alkalmazandók. Ez nem sértheti a tagoknak az 1994. évi GATT szerinti jogait és kötelezettségeit.
7. Minden esetben, amikor valamelyik e Jegyzőkönyvhöz csatolt engedményes lista bármely termék esetében kevésbé kedvező elbánást eredményez, mint amelyet az ilyen termékre az 1947. évi GATT engedményes listái a WTO-egyezmény hatálybalépése előtt tartalmaztak, az a tag, amelyre az engedményes lista vonatkozik, úgy tekintendő, hogy megtette a megfelelő intézkedéseket, amelyek az 1947. vagy 1994. évi GATT XXVIII. cikke vonatkozó rendelkezései szerint egyébként szükségesek lettek volna. E pont rendelkezései kizárólag Dél-Afrikára, Egyiptomra, Perura és Uruguayra vonatkoznak.
8. A csatolt engedményes listák angol, francia vagy spanyol nyelven hitelesek, ahogyan azt az egyes engedményes listák meghatározzák.
9. A Jegyzőkönyv 1994. április 15-én kelt.

(A résztvevők elfogadott engedményes listáit csatolják a Marrakesh-i Jegyzőkönyvhöz a WTO-egyezmény szerződéses példányában.)
